

Rotlle núm. 33/06
Causa núm. 107-5/02
Sentència núm. 40-06
Ponent M.I. Sr. Yves PICOD

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Marie CONTE
Yves PICOD
Lluís SAURA LLUVIÀ

Andorra la Vella, a quinze de desembre de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Lletrat M.P.D. en defensa i representació d'E.G.F. contra la sentència de data 6 de febrer de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes major d'intimidació a un Batlle en l'exercici o en ocasió de les seves funcions. Sent part recorreguda el Ministeri fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 6 de febrer de 2006, amb la següent part dispositiva : "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem E.G.F. com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes major d'intimidació a un Batlle en l'exercici o en ocasió de les seves funcions, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de VUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, i al pagament de les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: Que els fets es poden resumir de la manera següent: que havent-li estat atribuïda per torn

d'instrucció la causa penal registrada sota el número TC-243-5/01, seguida entre d'altres contra el processat E.G.F., nascut el dia 11 de novembre de 1967, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, per un presumpte delictes major de robatori amb presa d'ostatges i amb port d'armes, tipificats als articles 239, 241.a i 242 del Codi Penal, aleshores Batlle Instructor Sr. X., acordà per Aute de processament de data 20 de desembre de 2001 la presó provisional del mateix.

Que per Aute pronunciat el dia 14 de febrer de 2002, en la mateixa causa, el President del Tribunal de Corts decreta en grau d'apel·lació la llibertat provisional del processat E.G.F. condicionada a la prestació d'una fiança de 6.000 Euros, revocant la decisió de l'Instructor per la qual es denegava la llibertat provisional del processat E.G.F..

Que el dia 22 d'abril de 2002, entre les 19 hores i 19'30 hores, quan el Batlle X., en aquell moment instructor de la causa núm. TC-243-5/01 sortia de les dependències de la Seu de la Justícia per part posterior de l'edifici, el carreró que dona accés al Parc Central, fou interpel·lat pel processat E.G.F. que se li adreça dient-li "X., tu ets el X..".

Que davant d'aquella interpel·lació el Batlle Instructor s'adreçà vers aquella persona per saber el que volia, moment en el qual s'adonà que el mateix era E.G.F., insistint novament el processat E.G.F. i afirmant "tu ets el X.", manifestant-li el Batlle que no eren pas coneguts de tota la vida i que el respecte que li mereixia havia de ser recíproc, de manera que així com a ell se'l tractava de Vostè, el mateix havia de fer en adreçar-se a un Batlle, provocant aquest comentari al processat E.G.F. un seguit de rialles i actituds despectives, insistint en que ell tutejava a tothom i al Batlle també, i que no tenia perquè tractar-lo de Vostè, contestant-li el Batlle, que s'equivocava la qual cosa va provocar al processat E.G.F. un seguit de rialles, escarniments, repetint que ell no tenia perquè tractar-lo de Vostè, amb un to desafiant i provocador. Acte seguit el processat E.G.F., s'introduí a l'interior d'un vehicle marca FIAT de color blau fosc amb matrícula andorrana i marxà del lloc.

En data 26 d'abril de 2002, el Batlle Instructor es dirigia amb el seu vehicle en direcció a La Seu d'Urgell, quan essent les 10'30 hores aproximadament i trobant-se aturat a la frontera de la duana de la Farga de Moles,

per tal de passar el control duaner, observà com a una distància d'uns 5 o 6 metres aproximadament, es trobava igualment estacionat un vehicle marca FIAT de color fosc, de matrícula andorrana, conduït pel processat E.G.F., veient clarament com en el moment en què el Batlle parlava amb l'Agent de la Guardia Civil, el processat E.G.F. repetia tot el que deia amb to de mofa i quan s'ha disposat a entrar a l'interior del seu vehicle per emprendre novament el viatge fins a la Seu d'Urgell, el processat E.G.F. es dirigí vers el Batlle Instructor de la causa TC-243-5/01 que l'afecta com a processat, tot dient-li "adéu X."

Tanmateix en el decurs del trajecte entre la duana de la Farga de Moles i la Vila de la Seu d'Urgell, el processat E.G.F., conduint el vehicle de referència, es situa al darrera del vehicle del Batlle, seguint-lo en arribar a La Seu d'Urgell, fins al moment en què, a la vista de les circumstàncies, el Batlle X., trobant-se assetjat, decidí d'emprendre novament camí de tornada a Andorra, moment en el qual el processat E.G.F. agafa un altre camí.

Que a la mateixa data del 26 d'abril de 2002, el referit Batlle X. s'abstingué del coneixement de la instrucció de la causa penal, registrada amb el núm. TC-243-5/01 i comparegué per davant de la Fiscalia General, donant compte dels fets que li havien succeït amb el processat E.G.F..

III.-RESULTANT: Que en el seu recurs E.G.F. sol·licita l'absolució del delictes major d'intimidació. La seva defensa explica que cap de les formes d'intimidació exigides per la jurisprudència responen als fets d'autes. No hi ha la menor ombra de conducta intimidadora per haver tutejat a una autoritat en un moment donat. Afegeix que els fets s'han produït fora de l'exercici de les funcions i que mai ha estat provat que E.G.F. persegüís l'objectiu de l'abstenció del Batlle instructor.

Finalment observa que el Tribunal de Corts s'ha contradit perquè el condemna pel delictes per el qual anteriorment havia estat absolt. Exposa que el Tribunal de Corts va dictar sentència de data 7 de juliol de 2004 per la qual, entre altres, absolia el seu defensat del delictes de desacatament; sentència que fou objecte de recurs i que donà lloc a la sentència d'aquesta Sala de data 17 de febrer de 2005 anul·lant aquella sentència i

retrotraient les actuacions al moment del judici oral davant el Tribunal de Corts.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri fiscal sosté que els fets són constitutius del delicte major previst a l'article 115 del Codi penal vigent a l'època de producció dels fets, ja que la intenció de E.G.F. era d'inspirar aprehensió al Batlle X. sobre la seva seguretat personal. Sol·licita en conseqüència la confirmació de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la intimidació es pot definir com la comunicació d'un mal imminent i possible que inspira al receptor un sentiment de temença o angoixa.

També es pot manifestar aquesta intimidació quan s'exerceix una pressió moral sobre l'ànim d'una persona per tal d'aconseguir un objectiu determinat.

En els fets d'autes, l'actitud intimidadora vers el Batlle vers el Batlle es manifesta a través d'un to provocador amb un tutejament despectiu i insultant. E.G.F. declarant al Batlle que no tenia perquè tractar-lo de vostè amb un seguit de rialles.

Aquesta actitud amenaçadora ha estat repetida, en particular el dia 22 d'abril de 2002 quan sortia de les dependències de la Seu de la Justícia i el 26 del mateix mes quan es dirigia en direcció a la Seu.

No és per part de E.G.F. una manca d'educació, però la voluntat d'impressionar al Batlle instructor de manera indirecta i insinuant. Aquesta intimidació ha provocat el resultat que buscava E.G.F.: el Batlle ha tingut por i va abstenir-se del coneixement de la causa penal on estava implicat E.G.F. És clar que aquest últim va mancar greument al seu deure de reserva i d'abstenció vers el jutge que instruïa el seu sumari a fi de suscitar temor amb ple coneixement de causa.

II.-CONSIDERANT: Per altra part, per aplicació del principi "*quod nullum est nullum producit effectum*", la sentència anterior del Tribunal de Corts no té existència jurídica, ço que permet posteriorment al mateix Tribunal tenir una altra apreciació de la qualificació dels fets, sense cap contradicció.

III.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions convé confirmar la sentència recorreguda, amb la imposició al recurrent de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per E.G.F.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de corts en data 28 d'agost de 2006 en la causa núm. 107-5/02.

3.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.